

Ludzie! Jak to śleciało! Przeca dziepiyro my pyndalowali na Zilwestra a sam już „ślydź” na karku. Ta łostatniō balanga bydzie terōzki we wtorek. Spōmniōł mi sie jedyn pierōnym wicny fal. Jak jesce skokōł tyn na Adam Małysz zicnōłech sie na zofie i napocznōłech zazyrać na ta telewizyjō, kaj mieli pokazōwać tych szwarych synkōw łod skokaniō we Zakopanym. Tyn Szaranowicz rzyknōł ci na cōłkō Polska: „Atmosfera we Zakopanym – nikiiej we RIO”.

Ludzie, takij gupoty chjesce niy słydzōł. A spōminali razinku skorzij tyn szykownisty fajrant faszingu we Brazyli, tyn „karnawal we Rio”. Poradzicie sie to forsztelować: te gryfne, szekuladowe dziolchy ze Brazylii ze jejich blank sagimi cyckōma, kej tańczyujōm ta ichniō samba, łogibajōm sie na śniygu na tyj srogij „Krokwi” we naszym Zakopanym? Bo jō niy poradza! Nale, jutro mōmy łostatnio karnawalowō sobota, łostatnio balanga. A kej faszing, to jesce idzie pospōminac jak to piyrwyj bywało. I sam mi sie spōmniała gyszichta, kerō żech kajsik usłydzōł. Napytali ci mie kejsik na „party do jednygo takigo bōłtszaftu. Wysztiglowōłech sie choby ficywyrty we „Boże Ciało”; ancug, biōł hymda, szlips možno fliga, lakszuły i poszōłech. A tam wyfiokowane mamzele, jakiesik stare knakry. I ino jim te szwalby na rzici łod tych frakōw, furgali przy kōżdyj zwyrtyce. Te babskie parfyny sie już blank pochechlali i kejby tak szkyrtnōńc sztrachecla, to by to wszyjsko na isto wypraskło w luft. Nale gawca naobkoło, je, idzie ołber ze tabletem. Biera sie jedna takō glaska... fuj cheba szampan... biera drugō, ja, to je to, richticznō zimnō gorzōłeczka. Tak sie łajmża, tu szlukna jednego, tu drugigo, a naobkoło same takie ci tam „parle franse”, „hoł du ju du”, „szprechanie po dojezu”. Muzykanty grajōm ci tak blank po cichuśku take jakiesik „pościelōwy” – jak gōdajōm modziōki. Łorōz cicho sie zrobiyło, wszyjskie gawcōm na dźwiyrze a tam styrcy ŁŌNA. Tak pomiernie grace słożōne choby do rzykaniō, piestrzōnek srogachny na palcysku i... te szaty, czerwionē, jakiesik lilowe, duge aże do ziymi, lica farbiste, zymbole choby po tym pucygu. Nō, gōdōm Wōm, aże mie blank sztopło. Kej żech sie spamiyntōł, gōdōm po cichuśku do sia:

– Ta, abo żōdnō! Musza śniōm zatańcować, musza, przeca niy bōłbych Ojgyn! Jezderkusie, corōzki bliżyj ku mie. Jō jesce drabko szluknōł dwa achtliki, gymba łobtar sznuptychlōm. Ida terōzki i jō ku nij, po maluśku, opatarnie, coby ci jij blank niy przelynknōńc. Już, już żech jes kole nij.

– Bydōm łōni takō dobrō i zatańcujōm sie symnōm, ja?

– Niy, niy zatańcuja – padō mi łōna prōmp.

– Jezderkusie, po jakiymu? Dadzōm mi grōnt na to, coby niy zatańcować!

– A... wiycie, panie gryfny, sōm aże trzi grōnta, trzi powody – pado łōna.

– A jake, jake, mogōm mi łōni, paniczko, pedzieć, ja?

– Piyrszy to tyn, iże podwiyl żeście sam panie Ojgyn ku mie niy prziszli, toście sie panocku aże trzi razy łobalyli, praskli na tyn zol.

– Tuplowany grōnt to tyn, iże to, co terōzki grajōm, to hymn francuski!

- Ja, a tōż niech bydzie jesce tyn trzeci grōnt!
- Bo jō, wiedzōm łōni panoczku... jō... jōch jes kardynałym!